

lige Varer især fra tyske Fabrikker, medens derimod Udsjøfelen herfra hindres ved høje Toldsatser i andre Lande, saaledes foruden i Sverig ogsaa i Norge og Tydskland. Det forholder sig som i Andragendet anført, at Indførselen er tiltagen betydelig, idet den er dobbelt saa stor som for omtrent 10 Aar siden, saa at, om end en stor Del indføres til selve Guldsmedene, Konkurrencen med Udlandet og især med den nævnte fabrikmæssigt drevne Industri i Tydskland vel kan være tryk-kende for det herværende, isørrigt som bekjendt fremstredne Haandværk, hvorhos en endog meget høi Told paa Luxusvarer af denne Art naturligvis i og for sig vilde være ønskelig ogsaa fra det sikkale Standpunkt. Men Naarsagen til, at Tolden paa Guld- og Sølvarbejder, som før Loven af 1863 ogsaa hertilands var meget høi, nemlig for Guldarbejder 1 Rd. pr. Lod og for Sølvarbejder 4 Rd. 16 ð pr. 100 Lod presjet Arbejde som Materiale for Sølvarbejdere og 8 Rd. 32 ð pr. 100 Lod for andet Sølvarbejde, efter gjentagen og meget nøie Overveielse omsider ved Loven af 1863 blev nedsat til det nuværende for begge Slags Arbejder sælles ringe Vælsb, var Hensyn af særegen Art, som formenes endnu at maatte gjøre sig gjældende i samme Omfang som tidligere, nemlig dels, at Varerne og navnlig Guldarbejderne efter deres Besskaffenhed kunne indsmugles med største Lethed, uden at Toldvæsenet er istand til at hindre dette, og hvilket Smugleri, naar det tager Overhaand, er det uheldigste for selve Guldsmedene, dels Vanffeligheden eller Umuligheden for Toldvæsenet af at skjelne imellem almindelige Guld- og Sølvarbejder paa den ene Side og blot forgylte eller forsløvede Varer eller Forsalfkninger og Esterligninger paa den anden Side, dels endelig Vanffelighederne især ved en temmelig høi Toldsat ved Toldbehandlingen af de mange forskjellige Slags Varer af andre Materialier i Forbindelse med større eller mindre Dele af Guld- og Sølvarbejde, af hvilke Gjenstande neppe mange formedelst denne Forbindelse billigvis vilde kunne ansættes til Told som den høist bestattede Bestanddel. Under disse Omstandigheder har man ment ikke at burde imødekomme Andragendet, hvorimod Toldfriheden for Naas- og Hjalpestoffer, hvilket rigtignok i dette Tilfælde har meget ringe Betydning, udvides ved Udfastet.

Udfastets Løbe-Nr. 102 antages at ville give en Indtægt af omtrent 61,400 Kr. med et lille Tillæg, som ikke kan beregnes formedelst nogle af de nævnte Forandringer. Den hidtidige Indtægt af de herunder hørende Varer har været omtrent 59,550 Kr.

Udfastets Løbe-Nr. 103 omfatter Lovens Position 174, „alle andre Gjenstande af Jern eller Staal, som ikke henhøre under nogen af de foransførte Toldsatser,” 1 Rd. 3 ð, undtagen Serntraadstovværk, for hvilke Varer der efter de

statistiske Oversigter og Bemærkningerne ovenfor paa-regnes en Indførsel af 2,162,108 Rd.; endvidere omtrent Halvdelen af de ligeledes til Told 1 Rd. 3 ð ansatte Varer i Position 176, nemlig raa Kjedelstaaale og Bunde af andet Metal end Jern og Staal, anden Metaltraad end Jern og Staal- traad, samt raa, trukne Rør af andre Metaller end Jern, Bly, Tin eller Zink, for hvilke Varer paa-regnes en Indførselsmængde af 133,532 Rd.; endelig de hidtil under Position 167 ogsaa til Told 1 Rd. 3 ð ansatte Forjiringer og Former for visse Fabrikanter, som indføres i ubetydelig Mængde.

Som Exempler paa de under Udfastets Nr. 103 henhørende Jern- og Staalvarer kunne — under Henviisning isørrigt til det herom under Løbe-Nr. 101 Anførte — nævnes: Spader, Leer, Skjæreknive, almindelige Skruestikker, Hammere, Pile, Syle og andet Værktøj, ogsaa i Forbindelse med Træ; Knive med Skaft af Ben, Horn, Træ, støbt Jern eller Messing; Vognskjedre; Kaffelovne af lakerede Jernplader, Thepotter o. desl. af presjet, fortinnet Jern, Smaastiner, Arbejder af Serntraad (med Undtagelse af Lovværk), Trappetrin og finere Gelænder, Pander og Pandeblade, Støvelsinker, Stel til Lamper, Dupsto, Kaffemøller af lakerede Jernplader, visse Slags Decimalvægte m. m. desl. I Alt antages Udfastets Løbe-Nr. 103 at ville give en Indtægt af omtrent 114,800 Kr., medens den hidtidige Indtægt af de derunder hørende Varer kan anslaaes til omtrent 143,592 Kr.

Udfastets sidste Løbe-Nr. under Metaller, 104, omfatter de under Position 178 i Loven af 1863 henhørende Varer af andre Metaller end Jern, Staal, Guld, Sølv, Platina og Aluminium, og sætter disse Varer, som i Loven ere opførte med 8 ð pr. Rd., til en Told af 12 Dre pr. Rd. Herunder falder i Almindelighed Randsløberarbejde, Gjortlerarbejde og Kobbersmedearbejde samt andre Arbejder af Messing og Kobber, forsaavidt disse Varer ikke efter den Maade, hoorpaa de ere behandlede, ere henviste til en anden af Larisens Satser og saaledes navnlig Udfastets Løbe-Nr. 102. Position 178 har med en Indførsel af 229,696 Rd. givet en Indtægt af 38,283 Kr., og Udfastets heromhandlede Løbe-Nr. antages at ville give en Indtægt af omtrent 27,500 Kr. I Alt antages Metalvarer at ville give en fremtidig Indtægt af omtrent 464,700 Kr., medens samme hidtil have indbragt 956,311 Kr., saa at Mindreindtægten bliver 491,611 Kr.

Under M. findes endvidere i Loven af 1863: Mineralier, der ere indordnede under Hof. 78.